4-25170363-12-5r-08122025
Dosar nr.5r-7315/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

01 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia

a examinat în ședință publică contestația depusă de avocatul Gromovenco Vladimir în interesele contravenientului Burca Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și a deciziei de sancționare din 20.11.2025, adoptate în temeiul art.263 alin.(1) Cod Contravențional al RM, -

a c o n s t a t a t:

La data de 20.11.2025 agentul constatator OSS al SP-3 al IP Botanica al DP mun. Chișinău, inspector superior Valuța Dumitru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 în privința cet. Burca Ivan în baza art.263 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 17.11.2025, la ora 09:49 min., aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 58, în perioada de timp 15.08.2025 – 19.11.2025 a desfășurat activitate de întreprinzător (în construcție), fără a înregistra la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, ori cu act de înregistrare.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 în baza art.263 alin.(1) Cod Contravențional al RM, contravenientului Burca Ivan i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 din 20.11.2025 în temeiul art.263 alin.(1) Cod Contravențional al RM, la data de 21.01.2025 avocatul Gromovenco Vladimir în interesele contravenientului Burca Ivan a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și a deciziei de sancționare din 20.11.2025, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea contestației se indică că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, la materialele cauzei contravenționale lipsesc careva probe care ar demonstra vinovăția cet. Burca Ivan în comiterea contravenției imputate. Unica probă este procesul-verbal contravențional care conform practicii CEDO nu poate fi unica probă de învinuire a persoanei. Din aceste considerente nu poate fi apreciat în calitate de probă procesul-verbal contestat, care la fel, a fost realizat cu încălcarea prevederilor legii contravenționale și procesual-penale.

Totodată, indică că agentul constatator Valuța Dumitru la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în baza art.263 alin.(1) Cod Contravențional în privința lui Burca Ivan a reținut că cet. Burca Ivan în perioada de timp 15.08.2025 - 19.11.2025 a desfășurat activități de

întreprinzător (în construcție) fără a înregistra la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare. Astfel, așa cum se arată în cuprinsul articolului menționat supra, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor, întrucât procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă unicul act probator al săvârșirii unei contravenții. El trebuie sa conțină toate elementele pe baza cărora să se poată demonstra dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate și dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane. Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenționale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze. Din acest motiv, descrierea insuficientă a fapte contravenționale este echivalată cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal i s-a cauzat o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat.

Ba mai mult, nu este clar totuși care este timpul săvârșirii deoarece la pct.4 este indicat ziua 17 luna 11 anul 2025, ora 09:49, iar la pct.6 este indicată perioada 15.08.2025 - 19.11.2025.

Relatează că Burca Ivan a fost telefonat de către agentul constatator ca să se prezinte pentru o altă acțiune procesuală, și anume ca să fie audiat pe cazul cu privire la plângerea făcută la "112" la data de 19.11.2025, prin care ultimul se plânge pe faptul lucrează la Satul German și de către Vitalie Cadîn care l-a angajat, nu-i este achitat salariul promis și nu este până în prezent perfectat contractual individual de muncă, dar nu pentru a i se întocmi procesul-verbal contestat, prin ce i-a fost îngrădit dreptul la apărare, și anume de a fi asistat de un avocat.

Consideră că agentul constatator a instrumentat pripit și superficial cazul contravențional, iar probele anexate la materialele cazului poartă un caracter contradictoriu și dubios, iar potrivit legii, într-un proces contradictoriu, ține de obligațiunea organelor ce au întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție de a prezenta probele în susținerea celor indicate în acesta. Prin urmare, solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și a deciziei de sancționare din 20.11.2025, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

Contravenientul Burca Ivan în ședința de judecată fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.23-24), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Avocatul Gromovenco Vladimir, fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.25-26), în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă printr-o cerere depusă prin intermediul poștei electronice a instanței la data de 26.02.2026, a solicitat examinarea cauzei în absența sa și a contravenientului (f.d.27-28).

În ședința de judecată de examinare a contestației agentul constatator OSS al SP-3 al IP Botanica al DP mun. Chișinău, inspector superior Valuța Dumitru, fiind legal citat (f.d.22), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

În subsidiar, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidențiat că

ţine de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franței, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere dovada de citare legală a agentului constatator, a contravenientului și a apărătorului acestuia, care nu s-au prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația ca fiind întemeiată, de a anula procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, și de a înceta procesul contravențional din considerentele ce succed.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).

În ședința de judecată s-a constatat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 din 20.11.2025 Burca Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art.263 alin.(1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenda în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 500 lei.

Din materialele dosarului rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost adoptate la 20.11.2025, contestația a fost depusă și înregistrată la data de 28.11.2025 cu numărul de intrare 14943, fapt confirmat prin ștampila Inspectoratului de Poliție Botanica, astfel că contestația este înaintată în termenul prevăzut de lege.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru

cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO Anghel vs Romania (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza Ozturk împotriva Germaniei (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, par.52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta.

În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al polițistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. Burca Ivan a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Burca Ivan i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.263 alin.(1) Cod Contravențional – desfăşurarea activităţii de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

Se reține că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În ședința de judecată s-a constatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374, se pretinde că la data de 17.11.2025, la ora 09:49 min., Burca Ivan aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 58, în perioada de timp 15.08.2025 – 19.11.2025 a desfășurat activitate de întreprinzător (în construcție), fără a înregistra la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, ori cu act de înregistrare.

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia.

Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie "contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale.

Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana

vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza Mulosmani contra Albaniei nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea Kamasinski împotriva Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea Pélissier și Sassi împotriva Franței [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Revenind la circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată reține că potrivit procesului-verbal contravențional întocmit de agentul constatator, la data de 17.11.2025, la ora 09:49 min., Burca Ivan aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 58, în perioada de timp 15.08.2025 – 19.11.2025 a desfășurat activitate de întreprinzător (în construcție), fără a înregistra la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, ori cu act de înregistrare, prin ce i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.263 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Astfel, art.263 alin.(1) Cod Contravențional prevede sancțiune pentru desfăşurarea activităţii de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

În acest sens, instanța explică că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.263 alin.(1) Cod Contravențional, este formată din acțiunea ilegală, sub forma de desfășurare a activităţii de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

Așadar, lui Burca Ivan i se impută că a desfășurat activitate de întreprinzător (în construcție), fără a înregistra la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, ori cu act de înregistrare.

Totodată, reieșind din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 din 20.11.2025, nu poate fi dedusă cu certitudine data comiterii faptei imputate, or, la rubrica nr.4 al procesului-verbal este indicată data de 17.11.2025, ora 09:49 min., iar la rubrica

nr.6 ce se referă la descrierea faptei contravenționale este indicată perioada de timp 15.08.2025 – 19.11.2025.

Respectiv pentru existența faptei contravenționale imputate lui Burca Ivan, prevăzută de art.263 alin.(1) Cod Contravențional, urma a fi precizat cu certitudine perioada desfăşurării activităţii de întreprinzător de către Burca Ivan fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

Consecutiv, instanța de judecată reține că la materialele cauzei lipsește vreo dovadă care să confirme că la data de 17.11.2025, la ora 09:49 min., sau eventual în perioada de timp 15.08.2025 – 19.11.2025, Burca Ivan aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 58, a desfășurat activitate de întreprinzător (fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

Reieșind din conținutul procesului-verbal de audiere a cet. Cadîn Vitalie din 19.11.2025, se atestă că între acesta și Burca Ivan ar fi avut loc un conflict pe marginea neachitării salariului și că Burca Ivan a activat neoficial în cadrul firmei conduse de Cadîn Vitalie (f.d.15).

Instanța de judecată reține că cele relatate de cet. Cadîn Vitalie sunt confirmate și prin declarațiile lui Burca Ivan din 19.11.2025 (f.d.13-14), însă aceste circumstanțe nu reflectă nicidecum învinuirea adusă în baza art.263 alin.(1) Cod Contravențional, nefiind demonstrate prin probe care ar putea reda circumstanțe și aspecte importante pentru elucidarea cazului dat.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că Burca Ivan a desfășurat activitate de întreprinzător (fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil, or, la procesul-verbal cu privire la contravenţie nu au fost anexate careva probe, astfel vinovăția persoanei în comiterea faptei contravenționale nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

Instanța reține că pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alţi termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo.*

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: "27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. [...] 36. În acelaşi sens, Curtea reţine că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească

nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo)".

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 §2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 §1 (a se vedea mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord din 17 decembrie 1996, §68).

Totodată, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil "în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Așadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. Burca Ivan în comiterea contravenției prevăzute de art.263 alin.(1) Cod Contravențional și denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Art.461 Cod Contravențional stabilește că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445 CC al RM, instanța încetează procesul contravențional.

Conform prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional al RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Prin urmare, în şedinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine că procesul-verbal nr.MAI06 902374 și decizia de sancționare din 20.11.2025 contravin rigorilor legale, motiv pentru care urmează a fi anulate.

Reieșind din motivele de fapt și de drept mai sus constatate, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația lui Burca Ivan, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și decizia de sancționare din 20.11.2025 și a înceta procesul contravențional în cauza respectivă.

Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanţa de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de avocatul Gromovenco Vladimir în interesele contravenientului Burca Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și a deciziei de sancționare din 20.11.2025.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 902374 și decizia de sancționare din 20.11.2025, prin care Burca Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute la art.263 alin.(1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa contravențională amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul sumei de 1 500 lei.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Burca Ivan din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**